

dum, & aliud post hoc sanciendum foret, Deus dixisset, non ἔτι ἄπαξ, tantum semel abhuc, sed bis ego terram coelumque movebo; at enim vero, non bis, sed tantum semel adhuc se terram & coelum concussurum esse pronunciavit Deus. Illud semel iam factum est in morte Christi; post hunc nunquam redibit eiusmodi terrae coelique motus, ex quo conficitur, Christianam N. T. oeconomiam nunquam abrogatum iri, ideoque & Christiana sacra Paulo dicuntur τὰ μὴ σαλευόμενα, quae manebunt, id est, quae nullo terrae motu, tanquam signo certissimo sanctionis cuiusdam novae, abrogabuntur.

§. 15.

Relinquitur tandem, Christiana sacra esse βασιλείαν ὀστάλευτον, regnum immobile, constans, perpetuum, nulla unquam commotione labefactandum, quia praeter hanc alia sacrorum oeconomia divinitus promissa est nulla. Ex altera parte tam in V. quam in N. T. tabulis Deus saepe iterumque fidem dedit, sedes Christiani imperii fore immotas. Citius enim montes e loco suo motum, quam foedus Christi novum mutatum iri, affirmavit Ef. LIV, 10. & nova illa statuta perire posse negat Ierem. XXXI, 36. sedes vero imperii Christi, montem Sion, in quo Christus constitutus est rex gentium Psalm. II, 6. inconcussas fore Psalm. CXXV, 1. ὁ ὅρος Σίων καὶ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Quibus iunge effatum Christi Matth. XVI, 18. nec portas quidem inferorum tantis viribus valere, ut Christi regnum aut infirmarent aut subverterent. Iactabant olim respublicae *secretæ imperii pignora*, (1) quibus, sanctissime conservatis, rempublicam, tanquam Atlante coelum niti existimabant, iisque custoditis, eam immortalem fore confidebant. Iactabat Troia tria imperii pignora,

D 3 ra,

(1) FLORVS Histor. Rom. lib. 1. c. 2.